

Sygn. akt II Cz 1427/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Małgorzata Grzesik

Sędziowie SSO Iwona Siuta (spr.)

SSO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. B.

przeciwko (...) Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 30 lipca 2013 r., wydane w sprawie I C 1400/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 1427/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny, udzielił uprawnionej G. B. zabezpieczenia w zakresie roszczenia o pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego wydanego przez (...) Bank (...) S.A. w W. z dnia 5 października 2012 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Szczecin – P. i Zachód w S. z dnia 19 listopada 2012 r. wydanym w sprawie IX Co 8538/12 - poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygnaturą akt KM 8060/12 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K. - do czasu zakończenia postępowania w niniejszej sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (I) oraz stwierdził swoją niewłaściwość miejscową do rozpoznania sprawy i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Stargardzie Szczecińskim jako sądowi miejscowo właściwemu (II).

W uzasadnieniu punktu II Sąd I instancji wskazał, iż strona powodowa zgodnie z treścią pozwu domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, który stał się podstawą postępowania egzekucyjnego wszczętego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim. Sąd Rejonowy podniósł, iż zgodnie zaś z art. 843 § 1 k.p.c., powództwa przewidziane w dziale niniejszym wytacza się przed sąd rzeczowo właściwy, w którego okręgu prowadzi się egzekucję. Według Sądu I instancji takie określenie właściwości miejscowej w odniesieniu do powództw przeciwegzekucyjnych ma przy tym charakter właściwości wyłącznej albowiem przepis wskazuje na

właściwość miejscową sądu, w którym prowadzona ma być egzekucja, posługując się wyłącznie tym jednym kryterium i nie odwołując się w sposób ewentualny do zasad dotyczących właściwości przemiennej lub ogólnej.

Sąd Rejonowy stwierdził przy tym, iż miejsce prowadzenia egzekucji wiązać należy z siedzibą komornika sądowego, który wykonuje czynności egzekucyjne w danej sprawie. O ile bowiem poszczególne czynności egzekucyjne podejmowane mogą być na obszarze właściwości różnych sądów, to miejscem, w którym ogniskuje się postępowanie egzekucyjne, jest miejsce siedziby organu właściwego do prowadzenia postępowania egzekucyjnego i koordynowania wszystkich czynności objętych tym postępowaniem.

Wobec powyższego Sąd I instancji uznał się za niewłaściwy z uwagi na wyłączny charakter właściwości innego sądu i z tego względu przekazał sprawę w trybie art. 200 § 1 k.p.c., Sądowi Rejonowemu w Stargardzie Szczecińskim jako sądowi miejscowo właściwemu.

Na powyższe postanowienie powódka wniosła zażalenie, w którym zaskarżyła postanowienie w części tj. co do punktu II i wniosła o jego uchylenie i przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżąca zarzuciła postanowieniu naruszenie art. 843 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że sądem właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest sąd miejsca siedziby komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne w sytuacji gdy z przedmiotowego przepisu wynika jednoznacznie, że sądem właściwym jest sąd miejsca prowadzenia egzekucji tj. sąd ogólnej właściwości dłużnika a więc Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie a także naruszenie art. 200 k.p.c. poprzez jego zastosowanie, w sytuacji, gdy brak było podstaw do jego zastosowania.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone jest przez Komornika Sądowego w S. M. K., który został wybrany (spoza właściwości ogólnej) przez wierzyciela do prowadzenia tego postępowania.

Skarżąca wskazała jednak, iż stanowisko Sądu I instancji nie jest właściwe, albowiem egzekucja prowadzona jest ze składników majątkowych znajdujących się na obszarze właściwości Sądu Rejonowego Szczecin - P. w S. a ponadto dłużnik G. B. ma miejsce zamieszkania w S. i tu jest jej centrum życiowe. Skarżąca nadmieniła, iż w toku postępowania egzekucyjnego dokonano zajęcia samochodu osobowego należącego do małżonków B., który również znajduje się w S. i tu jest zarejestrowany.

W ocenie skarżącej, Sąd Rejonowy niesłusznie stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Stargardzie Szczecińskim, gdyż kierował się on jedynie siedzibą organu egzekucyjnego, a nie faktycznym miejscem dokonywania czynności egzekucyjnych. Skarżąca dodała, iż o niewłaściwej interpretacji art. 843 k.p.c. świadczy także stanowisko wypracowane przez doktrynę, gdzie wskazują się, iż określenie właściwości miejscowej według dyspozycji powyższego artykułu uzależnione jest od tego, czy w danej sprawie została już wszczęta egzekucja. Skarżąca zwróciła przy tym uwagę, iż powództwa wniesione w toku postępowania egzekucyjnego rozpoznaje sąd, w którego okręgu prowadzi się egzekucję, jednakże pojęcia tego nie należy utożsamiać z siedzibą komornika, który prowadzi egzekucję, w razie dokonania wyboru organu egzekucyjnego zgodnie z art 8 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

W związku z powyższym skarżąca stwierdziła, że przesłanką ustalenia miejscowej właściwości sądu jest zgodnie z art. 843 § 1 k.p.c. miejsce prowadzenia egzekucji, a nie siedziby komornika. Dodała, iż ocena właściwości sądu dotyczy się konkretnej egzekucji (których może być wiele, z różnych składników majątkowych), a nie ustalonej abstrakcyjnie na podstawie jedynie siedziby kancelarii komorniczej. W konsekwencji skarżąca uznała, iż brak było podstaw do przekazania sprawy na podstawie art. 200 k.p.c.

Według skarżącej wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie do ponownego rozpoznania uzasadnia fakt, iż podstawą rozstrzygnięcia powinna być analiza dokonanych już czynności komorniczych, w szczególności zbadanie miejsca położenia składników majątkowych podległych zajęciu komorniczemu.

Wobec powyższego powódka uznała, że jej zażalenie jest zasadne i w pełni uzasadnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji w pełni zasadnie uznał się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy i przekazał sprawę do Sądu właściwego.

Kwestię właściwości Sądu do rozpoznania powództwa przeciwegzekucyjnego reguluje przepis art. 843 § 1 k.p.c., zgodnie z którym powództwo takie wytacza się przed sąd rzeczowo właściwy, w którego okręgu prowadzi się egzekucję.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, iż egzekucja prowadzona jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K..

Zdaniem Sądu Okręgowego, wbrew stanowisku skarżącej, przez „sąd, w którego okręgu prowadzi się egzekucję” należy rozumieć sąd, w którego okręgu siedzibę ma organ egzekucyjny prowadzący egzekucję. Miejsce prowadzenia egzekucji nie wyznacza natomiast miejsce położenia majątku, co do którego skierowana została egzekucja. Miejsce położenia majątku dłużnika pozostaje w takim wypadku bez znaczenia. Gdyby ustawodawca chciał uzależnić właściwość sądu, od miejsca położenia rzeczy, uczyniłby to w sposób wyraźny, stanowiąc, że właściwy jest sąd, w którego okręgu znajduje się przedmiot, którego wyłączenia spod egzekucji domaga się osoba trzecia. Pogląd ten znajduje uzasadnienie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2003 r. wydanej w sprawie III CZP 89/02, w której zostało wskazane, że w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego, o wyznaczeniu organu egzekucyjnego do łącznego dalszego prowadzenia egzekucji rozstrzyga sąd rejonowy, w którego okręgu znajduje się siedziba komornika lub administracyjnego organu egzekucyjnego, który pierwszy wszczął egzekucję (art. 773 § 1 zdanie pierwsze k.p.c.). Art. 773 § 1 k.p.c. i art. 843 § 1 k.p.c. posługują się zbliżonymi pojęciami, a zatem należy uznać aktualność wywodów Sądu Najwyższego również co do właściwości sądu przy powództwach przeciwegzekucyjnych. Bez znaczenia są zatem wywody skarżącej odnośnie dokonanego zajęcia majątku dłużnika znajdującego się w S., gdyż jak już wyżej wspomniano okoliczność ta nie ma wpływu na ustalenie właściwości miejscowej sądu w postępowaniu przeciwegzekucyjnym. Równie pozbawione znaczenia są okoliczności dotyczące miejsca zamieszkania dłużnika i miejsca położenia jego centrum życiowego. Okoliczności te mogłyby mieć znaczenie, gdyby powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności było wnoszone zanim została wszczęta egzekucja, gdyż w takiej sytuacji, stosownie do treści art. 843 § 2 k.p.c., powództwo wytacza się według przepisów o właściwości ogólnej. Taka okoliczność jednak w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

II Cz 1427/13

Z/

1. odnotować, zakreślić
2. doręczyć pełn. powódki i pozwanej spółce
3. akta zwrócić SR PiZ

28.11.2013 r.